

॥ श्रीः ॥

★ बुद्धि विनोद ★

TULSI PICTURE
FRAMING
Darabazar, Shimoga-793002

प्रकाशक —

* श्री हितैषी कम्पनी *

कर्णघण्टा • वाराणसी-१

(३० प्र०)

बुद्धि-विनोद

लेखक :—

लेखनाथ पौड्यालय

प्राप्तिस्थान—

श्री हितैषो कम्पनी

कर्णघण्टा, वाराणसी-१

(यू. पी.)

✽ श्री: ✽

✽ बुद्धि-विनोद ✽

—❀—

कहाँ थियो वास अधी म को थिएँ
कसो हुँदा यो पिजरा लिंदो भएँ ।
कहाँ छ जानू कुन साथ लीकन
तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१॥

म वाच्य को हो कसरी कहाँ बसी-
रहेछ त्यो इन्द्रिय-जालमा फसी ।
चिनिन्न आफूकन आफूछे किन
तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२॥

स्वयं निराधारविषे टनाटन
असंख्य ब्रह्माण्ड खडा गरीकन ।
जगत् जमायो कुन कर्मले किन ?
तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥३॥

कदापि कत्ती नलगाइ ठक्कर
 महादिजाई दिनहुँ निरन्तर ।
 घुमाउने को छ खड़ा भईकन
 तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥४॥

निशाविषे माथि सधैं वरीपरि
 अनन्त ज्योती गजमोतिले सरी ।
 भुलीरहेका किन छन् ति को हुन
 तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥५॥

समस्त आकाशविषे टनाटन
 थरी-थरी सुन्दर सृष्टि साधन ।
 भएछ उत्पन्न कसो गरीकन
 तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥६॥

स्वभाव धर्माऽऽदि जुदा जुदा धरी
 विशाल यो विश्वविषे थरी थरी ।
 कसो हुँदा जीव जमे 'कड़ोरन'
 तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥७॥

अशेष आब्रह्म पिपीलिकातक
 शरीर एकै उहि पाञ्च-भौतिक ।
 परन्तु भोग्यादि घटी बढी किन ?
 तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥८॥

झिलिझ झिल्ले बिजुली सरी सब

तुरुन्त छोड़ीकन जीवनोत्सव ।

अहो ! कती जीव गए कहाँ किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥६॥

बुढो पुरानो बदली प्रति-क्षण

नयाँ-नयाँ सृष्टिविषे टनाटन ।

सजाउने को छ मजा जिईकन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१०॥

कती म जस्ता उहिल्यै बितीसके

कती घुतेका छन बाँचुँला म के ।

भनी कुनै कत्ति नआत्तिने किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥११॥

समस्त सृष्टि स्थितिका नियामक

विरञ्चि नारायण शङ्करादिक ।

कहाँ बसेका छन गुप्त भेकन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१२॥

अहो ! उनै जीव कुनै ति देवता

कुनै घुमेका गुह्यमा यताउता ।

कहाँ गए ईश दया-निकेतन

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१३॥

सबै सुखाऽऽस्वाद लिऊँ भनीकन
प्रवृत्त लाखौतिर भै रहेछन ।

तथापि देखिन्न सुखी कुने किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१४॥

जहाँ दशै द्वार सधै खुला छन

अहो ! उही प्राण समीर भाजन ।

फुसूफुसू सास नसिद्धिनु किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१५॥

हरेक गर्भाऽन्तरमा पसीकन

बराबरी बालक बालिकागण ।

बनाउने ती गणितज्ञ को हुन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१६॥

अनादि संसारविषे कुनै दिन

जताततै छी जति शून्य भैकन ।

नजन्मनू केवल पुरुषै किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१७॥

गुट्टमुट्ट भैकन गर्भ-जालमा

बसी कठै ? अञ्जलि जोरि भाजमा ।

कराउँदा बन्धुहरू थिए छन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१८॥

भक्तक देखी निज-कर्म-पद्धति

उजार भै ईश्वरको गरी नति ।

उहाँ गरेको कुन हो निवेदन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥१६॥

थियो जती गर्भविषे विरक्तता

गयो सबै त्यो जनमेपछी कता ?

हुँदैन केही पनि सम्झना किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२०॥

परत्र यस्तो छ यसो गन्यो भने

यसो-यसो दुन्छ भनेर देखने ।

नआउने कोहि पनी यहाँ किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२१॥

शरीर हो कारण पुण्य पापको

ढल्यो यहीं त्यो त बनी बिकामको ।

परत्रमा यो सब भोगने कुन

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२२॥

असत्य संसार असत्य देह यो

असत्यको भोग असत्य नै भयो ।

म सत्य आत्मा फिर जन्मने किन

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२३॥

प्रमाणशास्त्री श्रुति शास्त्र जो छन
अहो ! उनैमा भगड़ा टनाटन ।

यथार्थ के हो किन छैन मेसन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२४॥

कतै छ एकत्व कतै अनेकता

कतै सबै शून्य कतै क्रियात्मता ।

म सत्य मानूँ कसको विवेचन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२५॥

श्रुति, स्मृती, तन्त्र, पुराण मन्यन

गरेर बोके भगड़ा लिईकन ।

यथार्थ जान्यो कसले सनातन

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२६॥

जता जता दृष्टि दियो उतैतिर

कथा प्रपञ्चाऽऽदि अनन्त सुन्दर ।

महर्षिले जाल रचे वृथा किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२७॥

पराशर, व्यास, वशिष्ठ, जैमिनी

शुकाऽऽदि जो जो पहिले भए मुनि ।

गए ति के काम गरी कहाँ छन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२८॥

जमाइ साम्राज्य बसी नृपाऽऽसन
 प्रजा खुशी पारि हुकूम चलाउन ।
 चटक्क छोड़ी किन तो पसे वन ?
 तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥२६॥

चुनेर जम्मा गरि कामिनी जन
 असीम आनन्द लुटी जिनाकन ।
 शुकादिको चित्त गएन हो किन ?
 तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥३०॥

कलत्र पुत्राऽऽदि सबै वरीपरि
 लगाइ घेरा गफले जुलुम् गरी ।
 शुकाऽऽदिले काल नफाजनू किन ?
 तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥३१॥

असत्य संसार सदैव देखिने
 छ सत्य जो सो कहिल्यै नदेखिने ।
 विचित्र उल्टो परिपञ्च यो किन ?
 तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥३२॥

कहाँ छ वैकुण्ठ कहाँ छ रौरव
 विचार को गर्दछ कर्मको सब ।
 यथार्थमा तत्त्व छ शास्त्रको कुन ?
 तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥३३॥

प्रजा धरामा धरणी फणीशमा

फणीश पानी-बिच, पानि हो कहाँ ?

मिलेन विश्रान्ति जवाब हो कुन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥३४॥

जमाउने सृष्टि सदा चतुर्मुख

उडाउने शङ्कर सृष्टिको सुख ।

हुँदै न होला भगड़ा अहो ! किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥३५॥

जगत्-व्यवस्था जसमा छ सन्तत

उने स्वयं कृष्ण पराङ्गना-रत ।

कहाँ गयो उत्कट वेद-बन्धन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥३६॥

घसी खरानी शिरमा जटा धरी

श्मशानमा नित्य बनी दिगम्बरी ।

लङ्गीरहेका शिव हो अहो ! किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥३७॥

विलासिनी दिव्य अनन्त अप्सरा

छँदाछँदै यौवन-भार मन्थरा ।

फसे अहिल्यासित इन्द्र गै किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥३८॥

पिपर गीताऽमृत शान्त भैकन
 कुटुम्ब-हत्या-तिर लागनू किन ?
 किरीटिले तत्त्व बुझे अहो ! कुन ?
 तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥३६॥

जती जगत्मा छ मनुष्यको गण
 उती सबैका मनु मूल कारण ।
 छँदा-छँदै जाति पृथक् बने किन ?
 तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४०॥

कतै महापाप छ मद्य गोवध
 कतै यही धर्म गनिन्छ मुख्यतः ।
 पत्याउने के नपत्याउने कुन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४१॥

निबद्ध एकै पतिमा वधू जन
 वधू हजारौ पतिले हुने जिन ।
 चलेन पत्नीव्रतको प्रथा किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४२॥

विभाग वर्णाऽऽश्रमको गरीकन
 जुदा जुदा जाति खड़ा गराउन ।
 समर्थ को हो किन यो गरेछन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४३॥

अनन्त कष्ट व्यवसाय वैदिकी
 किया छ जो सोहि भलो भनी सिकी ।
 बड़ो बखेड़ा ऋषिले लिए किन ?
 तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४४॥

डटी जुता, कोट छड़ी लिईकन
 रवाफि भै मोजमजा उडाउन ।
 खराब ठान्यो ऋषिवृन्दले किन ?
 तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४५॥

यती पछी हुन्छ अवश्य सो कुरा
 भनेर सम्पूर्ण बुझी पुरा-पुरा ।
 युग-व्यवस्था करने ति को हुन ?
 तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४६॥

त्रिकाल-दर्शी जगतै कपाउने
 कठै ! उही ब्राह्मण-वर्ग हो भने ।
 दरिद्र कुत्ता सरि आज भो किन ?
 तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४७॥

महर्षिकै हौं सब हामि सन्तति
 उनै पुराना छन मन्त्रपद्धति ।
 तथापि आशीष नलागने किन ?
 तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४८॥

दयालू सर्वज्ञ ठुल्ला अनीश्वर

प्रसिद्ध हाम्रा अधिक मुनीश्वर ।

कतै कुनै आज नपाइने किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥४६॥

अनन्त बाटा बटुवा छ एक यो ।

विचारमा रङ्गमडिदा जनम् गयो ।

छँदै छ शङ्का अब कृत्य हो कुन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥५०॥

कतै कसैको मरणान्त दुर्गति

कतै भने सम्पतिमाथि सम्पति ।

छ पक्षपाती सब जातिको किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥५१॥

उही कुलो खेत बिऊ सबै उही

उसै गरी रोपिदिष्ट पनि कहीं ।

हुँदै न धान्याऽऽदिक चैत्रमा किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥५२॥

अगाडि अध्यात्मविषे थियो जति

थिएन को शिल्पविषे उती मति ।

बनेन होला किन रेल, बेजुन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥५३॥

नयाँ कुनै दुर्बिन, यन्त्रको रती
सहाय केही नलिई ग्रह-स्थिति ।

अगाडिकाले कसरी बुझे हुन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥५४॥

ग्रहाऽऽदिको त्यो उदयास्त पारने
सुवर्णको पर्वत-राज हो भने ।

नदेखिनु उत्तरतर्फ त्यो किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥५५॥

नदी र नालाहरु रेलिदा सब
समुद्र उल्लेर तुरुन्त बेढब ।

समस्त पृथ्वी नडुबाउनु किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥५६॥

उही छ माथी तलको नभस्तल

तथापि वृन्द-व्युत वृक्षका फल ।

नजानु माथो कहिल्यै पनी किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥५७॥

गडेर हेन्यो दुनियाँ जती जती

तरङ्ग शङ्का बढने उती उती ।

हुँदैँन कत्ती पनि शान्तता किन ?

तँलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥५८॥

यसो गरेदेखि परिन्छ नेलमा
भनी बुभेकै छ तथापि जेलमा ।
परीरहेकै दुनियाँ अहो ! किन ?

तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥५६॥

जती कमायो धन धान्य सम्पत्ति
तुरुन्त तृष्णा लहरी उती उती ।
बढेर जाने जनमैभरी किन ?

तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥६०॥

कलत्र पुत्राऽऽदि यहाँ जती छन
सबै ति थोरै दिनका भनीकन ।

बुभेपछी मुग्ध हुनू वृथा किन ?

तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥६१॥

प्रिया छ जो यौवनमा विलासिनी

पछी उही डङ्किनि धैर्य नाशिनी ।

रिसाउँछे दूर छि छी गरी किन ?

तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥६२॥

जहाँ छ सम्पत्ति तहाँ सबै जन

अघी-पछी लागि सधैं खडा छन ।

जगत् बिरानू धन रित्तिदा किन ?

तैलाइ मालुम् छ कि यो कुरा मन ? ॥६३॥

मरेर जानेछु म एकलै भनी
यथार्थ जाहेर छँदाछँदै पनि ।

अनेक टन्टा बटुलीलिनु किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥६४॥

शरीर कच्चा छ उमेर अस्थिर

नपर्खने काल सधैं छ घर-घर ।

हिरिक व्यर्थै सुखमा हुनु किन ?

तँलाइ मालूम छ कि यो कुरा मन ? ॥६५॥

तरङ्गमा रङ्-मडिदा यसै म ता

अहो ! पुगेछु अहिल्यै कता कता ।

कसो गरे मिल्दछ शान्ति-साधन

बता बुझेसम्म अलीकता मन ! ॥६६॥

मनः—

म निस्कनाले जननी ! तिमीकन

परेछ यो घोर अनर्थ चिन्तन ।

म भित्र आएँ अब के छ लस्फस

थपक बाबासित शान्त भै बस ॥६७॥

॥ समाप्त ॥

प्राप्तिस्थान

श्री हितैषी कम्पनी

कर्णघण्टा, वाराणसी—१

(यू. पी.)

मूल्य— ४० पैसा भा०
५६ पैसा ने०

मूल्य

₹ 1.00 भा० ह०

) ५५ ने० ह०
